

judicar-lo; únicament veiem en ell l'adversari polític, a qui personalment guardem totes les consideracions; no obstant faltarem a nostres deures si no ens fessim ressò de la seva inqualificable conducta, en tot ço que havem dit, i de l'estranyesa que la mateixa ha causat en distints estaments socials.

F. NANCES

Actualitat candent

En les altures polítiques on s'hi conciten les tempestats, que de tard en tard cauen sobre nosaltres, ben segur s'han cregut que aquí ens convencerien les raons que han fet públiques per a explicar el cesse en el seu càrrec dels senyors Martínez Anido i Arlegui.

Si els nostres llegidors tenen present la significació, encara que governamental, democràtica que honrosament ostentem, hauran de dispensar-nos el que sobre aquestes raons oficials, posem qualques comentaris d'indole política.

Però creuríem pecar d'hipòcrites si no diguessim que, en el fet que comentem, com en tants, deixant de banda l'oportunitat, que és condició indispensable a tot governat, el Govern Central ha estat a una altura poc envejable, continuant la seva tasca inviril i fent que cada dia aquí, els uns i els altres, ens trobem més apartats de la seva actuació, que te tots els defectes i cap virtut, semblant que talment es creguin, aquests senyors, que Espanya és un país sense pols, sense sang i sense vergonya.

El nostre patriotisme, en l'ampla concepció de la paraula que deu tenir i té en nostres llavis, ens obliga a protestar de la disbauxa centralista, i de l'ignorància supina, que el Govern demostra, quan de coses d'aquí es fracta, arrastrant-nos a tots plegats a l'abim i fent que sa actuació sigui causa d'una latent intranquilltat, privant-nos de gaudir els avantatges que l'esforç dels elements tots, sens excepció, posat en moviment, d'acord amb l'esperit treballador que aquí sortosament impera.

Hi ha que dir ben alt i ben clar als nostres desatentats governants, que el problema, conegut concretament per problema de Barcelona, no s'arregla essent governador el general A o el general B; el problema d'aquí, que en forma més o menys aguda, és paregut al que sofreixen o han sofert altres grans ciutats, necessita, per a curar-lo, del concurs d'homes patriòtics, de talent i bona voluntat, i no pot ésser tractat amb aquesta forma política, en que un canvi de nom o de persona, res significa, per moltes i bones que siguin les condicions personals d'aquesta.

I entre altres condicions, per a aconseguir això, es necessita que els governants actuïn amb dignitat i amb valentia, dintre la prudència que el bon seny imposa.

I diem amb dignitat, perquè en les decisions dels governants, no han d'imperar causes estranyes als veritables interessos de la pàtria, com en l'actual ha succeït, puix ja és un secret a tota veu que la causa de la destitució dels senyors Anido i Arlegui, ha sigut la imposició d'uns ambaixadors estrangers, com resultat de certes queixes formulades per cases de banca de ses nacions que aquí tenen sucursals.

I diem amb valentia, perquè si aquest ha sigut el fet propulsor, sense el qual no s'hau-

ria produït ço que ha passat, no pot ésser explicable per boca d'un governant, el que, fets i coses semblants, sense variació sensible, un dia mereixin alabances i altre disconformitats, que si s'han atrevit a fer públiques, no ha sigut expontaniament, si no com a excusa, perquè s'ha cregut més convenient llençar això al coneixement del públic, que aquella imposició abans esmentada.

Precisa més consciència dels deures de governant, per a evitar que cada dia es fassi més patent l'allunyament que sentim vers l'Estat, per aquesta culpa, fonament que, explotat per certs sectors polítics, fa possible que es vegin, sense gran sorpresa, manifestacions que el general sentir rebutjaria airat si es fingés qualque confiança que en el Poder hi han encarnats aquells atributs essencials que, si li manquen, es cau en l'oprobri descoratjador en que malhauradament ens veiem sumits.

Tots caurem en greu pecat d'omisió si tolerem que les coses segueixin com fins ara.

Es hora de que seriosament pensem i actuem, com a ciutadans, obligant a que tothom compleixi com a tal, recordant-nos de l'adagi que diu:

«Els pobles tenen els governants que's mereixen».

OSA

L'Ajuntament de Granollers ha estat embargat per no haver pagat contingent provincial en quantitat de 45,212'43 pessetes.

L'Ajuntament de Vilanova i Geltrú devia, en aquella data, i per igual concepte, la friolera de 567,547'18 pessetes i no tenim notícia de cap mida extrema.

Mentre el districte de Granollers el representa En Francisco Torras Villà, qui en tot moment ha combatut la política eixorca i disbauxes administratives portades a cap pels cacics que governen la Mancomunitat, el districte de Vilanova i Geltrú està sotmès al jou caciquista d'en Josep Bertrán i Musitu, ex ministre de Gràcia i Justícia, i prohò de la Lliga Regionalista.

GACETILLAS

En subasta últimamente celebrada, han sido adjudicadas a los contratistas Hijos de José Baró, por la cantidad de 21 963 pesetas, las obras de terminación del edificio para nuevo Hospital y Asilo de esta ciudad.

Ayer tarde regresaron a ésta las tropas del batallón cazadores de Estella que habian estado varios días de maniobras en Seba. El desfile fué presenciado por numeroso público.

Ha dado a luz un hermoso niño la esposa de don José Tió, doña Mercedes Murtra. La enhorabuena.

En La Unión Liberal se anuncia, por la noche del miércoles, fiesta de Todos los Santos,

el estreno de «Marina», en catalán y el debut del novel barítono Clemente Fernández con «La Alsaciana».

Estas obras serán presentadas con toda propiedad escénica, tomando parte en la representación de «Marina» nutrido cuerpo de baile del teatro del Liceo y los principales papeles han sido confiados a los notables artistas líricos Srta. Fárvaro y Sres. Sampere, Sanahuja y Cornadó.

Sense solta

Aquest hauria d'ésser el subtítol de l'article que En Santiago de Riba (a) «Gori» publicà el passat diumenge «Gent d'ara» i que sots la capsalera de *Conseqüències del caciquisme a Granollers*, va batejar-lo amb un «Sense Alcalde» que esglaiava l'ànima.

Ni des de Palou, ni des de Barcelona, i molt menys de oïds, quan els narradors són quatre poca-soltes, pot hom formar se clar concepte de la forma en que's desenrolla la política en nostra ciutat, i és d'una claretat meridiana que, en voler enfondir en l'actuació de's qui, per voluntat del poble, regeixen sos destins, té de caure's en una sèrie de inexactituds que provoquen general xacota, evidenciant al foraster, que amb ignorància supina i amb notòria mala fè, vol erigir-se en director d'una política, babejant avui i amanyagant demà als qui compten amb la general confiança de Granollers i del partit polític en el qual militen.

La sensació de desgovern que vol donar-se en l'article de «Gent d'ara», no té lògica explicació, ni en l'actualitat, sots l'Alcaldia d'En Ramón Novellas, ni quan va ocupar-la En Paulí Torras.

Aquest últim, va complir escrupulosament amb els deures a que l'obligava el càrrec, ocupant l'Alcaldia sense les intermitències a que fa referència l'articulista, fins el moment en que, per ministeri de la llei, va cessar en la honrosa comanda feta amb absoluta unanimitat per totes les fraccions polítiques que integraven el Consistori, inclús pels amics i correligionaris del senyor de Riba i d'Espanya, els qui per debilitat d'en Barangé, lograren un lloc a l'Ajuntament.

I, pel que respecte a l'actual batlle, En Ramón Novellas, que finida la llicència que va concedir-li l'Ajuntament, s'ha possessionat novament de l'Alcaldia, no dubti don Santiago que perseverarà en sa tasca benèfica per a la ciutat de Granollers, fins i tant que acabi la vida oficial que li concedeix la llei.

Fixin-se nostres llegidors, i vegi en «Gori», com no fem esment de la gestió administrativa de nostres volguts amics, car fora extraordinària ridícula, després dels elogis fets des del setmanari de la Lliga.

Al reorganitzador de les hosts nacionalistes del Vallès, el cervell li dona voltes, veient una hora blanca la mateixa cosa que després troba negra.

Els primers articles de «Conseqüències del caciquisme a Granollers» foren un seguit de diatribes contra En Paulí Torras, en llaor del qual llença el més perfumat incens en l'article que fa VII, i el mateix succeeix amb el digníssim alcalde, En Ramón Novellas, al qui havien intentat ferir d'una manera estúpida.

Que n'anavem d'errats de comptes!

C.